

ягоды неще ся сърдятъ, ако имъ купите.

О, нѣма да ся сърдимъ, нѣма да ся сърдимъ, извикахъ дѣцата съ гласъ, токо ни купѣте ягодкъ, майчо, яли, какви сж хубавѣ; мала ще сж сладки-и! И тѣй ягодытъ ся купихъ и Райко взе за тѣхъ по-много отъ колкото ся надѣяше.

Сега и Ангелина пристѣпи съ цвѣтіето по-близу до господжытъ и рече: Ако обычате, господжи, да ви продамъ и азъ цвѣтіето си, въ нашитѣ ливады нѣмаше по хубаво. Да го купимъ, да го купимъ, миче, рекохъ женытъ, какво ищешъ за цвѣтіето? — Ахъ какво ищѣ, рече Ангелина, каквото ми дадете. Така ся продаде и цвѣтіето. Ангелина, като взе парытъ въ рѣцѣ, речи на ума си: това ще бѣде за майчѣ!

Я вижъ, мале, рече едно отъ дѣцата на майчѣ си, тѣзи дѣчица какъ сж благодарни; хади да ги поканимъ, нека си похапнѣтъ съ насъ. Добръ, сынко, рече майка му, повыкай ги. И така Райко и Ангелина пристѣпихъ при дѣцата, съднѣли тамо да ядѣтъ, но отъ срамъ е-